

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมือง กับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย

The Opinions on Factors of the Conflict between Politicians and Officers of Municipality and Sub-District Administration Organization in Nong Khai Province

พูนทรัพย์ อินทร์งาม¹ รังสรรค์ สิงห์เลิศ² เรืองยศ จันทรสามารถ³ และ เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร⁴
Poonsap In-ngam,¹ Rungsan Singhalert,² Reaungyot Chansamart³ and Sauwalak Kosonkiti-
amporn⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งผลกระทบของความขัดแย้งเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง และแนวทางการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ข้าราชการการเมือง และพนักงานเทศบาล ในจังหวัดหนองคาย จำนวน 232 คนที่ได้มาโดยการกำหนดโควตา และคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ t - test (Independent sample) ผลการวิจัยพบว่า

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย คือ ปัจจัยที่เกิดจากความแตกต่างด้านเป้าหมายบทบาทหน้าที่ทัศนคติปัจจัยที่เกิดจากผลประโยชน์ขัดกันและปัจจัยที่เกิดจากการใช้อำนาจทางการเมืองผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย แยกเป็นรายด้าน ได้แก่ การใช้อำนาจขู่บังคับทำให้มีความรู้สึกคับข้องใจ การก้าวท้าวหน้าที่กันทำให้เกิดการเกี่ยวงานกัน การใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรมทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปฏิบัติได้แก่การก้าวท้าวบทบาทอำนาจหน้าที่ซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความอึดอัดใจเมื่อเกิดความผิดพลาดบุคคลจะโยนความรับผิดชอบ การมีทัศนคติที่แตกต่างกันทำให้เกิดความตึงเครียดระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาล การไม่ให้เกียรติกัน การระแวงไม่ไว้ใจกันไม่เคารพซึ่งกันและกัน ทำให้การปฏิบัติงานไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย การใช้จ่ายงบประมาณโดยมิชอบทำให้นำไปสู่การตรวจสอบของคู่ขัดแย้ง การขัดขวางผลประโยชน์กันทำให้ขวัญและกำลังใจลดลงส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของงาน

¹ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

² ศษ.ด.(ประชากรศึกษา) อาจารย์ ³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ทั้ง 3 ด้าน พบว่าข้าราชการการเมืองและพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มพนักงานเทศบาลมีความคิดเห็นว่าปัจจัยที่เกิดจากความแตกต่างด้านเป้าหมาย บทบาทหน้าที่ ทัศนคติ ด้านผลประโยชน์ขัดกัน และด้านการใช้อำนาจทางการเมือง ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายมากกว่ากลุ่มข้าราชการการเมือง

แนวทางการแก้ไขปัญหาคือความขัดแย้ง ได้แก่การปรับเปลี่ยนทัศนคติเข้าหากันเพื่อประโยชน์ส่วนรวม การไม่ก้าวก่ายบทบาทอำนาจหน้าที่ของกันและกัน การให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนด การมีเป้าหมายร่วมกันคือ เอาประชาชนเป็น ศูนย์กลางและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ ไม่ใช่จ่ายงบประมาณของราชการเพื่อผลประโยชน์ของส่วนตัว มีการใช้เสียงข้างมากจัดสรรทรัพยากรคือ ไม่ใช่ใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง และมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเพื่อให้นำไปสู่การปฏิบัติได้จริง ไม่ใช่ใช้อำนาจหน้าที่เอื้อประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ไม่ใช่ใช้อำนาจสั่งการโดยไม่มีกฎหมายระเบียบรองรับ และใช้แนวทางบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

คำสำคัญ : ความขัดแย้ง ข้าราชการการเมือง พนักงานเทศบาล

ABSTRACT

The purpose of this research were to analyze and compare the opinions on factors of the conflict and the affect of the conflict, and find out the solution of the conflict between politicians and officers of municipality and sub-district administration organization in Nong Khai province. Two hundred and thirty two subjects were politicians and officers of municipality and sub-district administration organization in Nong Khai province. They were selected by the quota, purposive and simple random sampling techniques. The data was collected by a rating-scale questionnaire. The research statistics used were mode, percentage, mean, standard deviation, and t-test. Results of the research were as follows :

According to the data, it was found that the average degree of the opinions of both politicians and officers of municipality and sub-district administration organization on the factors of the conflict was high. The three highest opinions were the difference in goal, role, responsibility and attitude, beneficial conflict, and political authority.

In regard to the affect on the conflict, it was found that the average degree of the opinions of both politicians and officers of municipality and sub-district administration organization was high. The five highest opinions were dictating authority, job intervention, unfair violation, different attitude, respect of different opinions, and common goals.

The resolution regarding the beneficial conflict was suggested that the budget should be spent for a public benefit, the budgeting should be considered by the appointed committee, the authority should not be used for self-benefit, and the policy should be practical.

The solution of the political authority was suggested that the administrative structure should be clear, politicians should not authorize for their own benefits, the authority should not be used without the regulations. The average degree of the opinions on the strategy of public administration was high. The authority was not used against the officers.

Keywords : Conflict , Politicians, Officers of Municipality

บทนำ

การบริหารงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบ่อยครั้งจะเกิดความขัดแย้งระหว่างผู้บริหาร ที่เป็นนักการเมืองท้องถิ่นกับพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นข้าราชการประจำในลักษณะผู้บังคับบัญชาที่มีความขัดแย้งกับผู้ใต้บังคับบัญชา อันเนื่องจากสาเหตุความแตกต่างในสถานภาพ เป้าหมาย ค่านิยมหรือการรับรู้ ที่คนคิด ความเชื่อ นอกจากนั้นการควบคุมที่เข้มงวดย่อมทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีการระมัดระวังตนเองมากขึ้น กล่าวคือผู้ปฏิบัติงานเหล่านี้จะให้ความสำคัญไปที่ “ความถูกต้อง” “ไม่ผิดระเบียบ” มากกว่าจะคำนึงถึงการปฏิบัติงาน ที่รวดเร็วมีประสิทธิภาพ ดังนั้นความล่าช้าก็จะกลายเป็นปัญหาต่อมา เป็นเหตุให้ข้าราชการไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริหารได้ในหลายๆกรณี (อรุณ รักธรรม และประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2546 : 96)

จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความขัดแย้งในองค์กรเช่นกัน ซึ่งมีเหตุการณ์เกิดขึ้นในเทศบาลตำบลศรีเชียงใหม่ ก่อนการประชุมสภาเทศบาลมีการยิงกันเสียชีวิตในห้องประชุมสภาเทศบาลศรีเชียงใหม่ เนื่องจากมีความขัดแย้งในองค์กรเกิดขึ้นระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นกับนักการเมืองท้องถิ่น และนักการเมืองกับพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ไทยรัฐ, 2549 : 19) เทศบาลในจังหวัดหนองคาย มีจำนวนทั้งสิ้น 17 แห่ง เกิดความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างนายกเทศมนตรีกับปลัดเทศบาล จำนวน 10 แห่ง (ร้อยละ 66.66) นายกเทศมนตรีกับหัวหน้ากองทุกกองเกิดความขัดแย้งทางการเมืองจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 53.33) ความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างนายกเทศมนตรีกับพนักงานเทศบาลและหัวหน้ากองทุกกองเกิดความขัดแย้ง (ร้อยละ 60) (นายสุวรรณ พุดคณา, 2548 : 85) ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองคายทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการบริหารงาน การบริหารงานไม่มีประสิทธิภาพส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้รับบริการ ประชาชนเบื่อหน่ายไม่ศรัทธาการเมืองท้องถิ่น และนำไปสู่การไม่ให้ความร่วมมือทางการเมืองที่เป็นหัวใจของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ผู้วิจัยซึ่งเป็นพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาล ในจังหวัดหนองคาย และแนวทางแก้ไขความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย เพื่อเป็นข้อเสนอแนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้นำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในองค์กรต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย
2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง และผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับมาก
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายอยู่ในระดับมาก
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายไม่แตกต่างกัน
4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. **ขอบเขตด้านพื้นที่** การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย

2. **ขอบเขตด้านเนื้อหา** การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาในเนื้อหาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ผลกระทบของความขัดแย้ง และแนวทางการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย

3. **ขอบเขตด้านตัวแปร** ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา มีดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable)

ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคลากร แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

3.1.1 ข้าราชการการเมือง

3.1.2 พนักงานเทศบาล

3.2 ตัวแปรตาม

ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งและผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาล

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการการเมือง แบ่งออกเป็น นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และ เลขานายกเทศมนตรี ในจังหวัดหนองคายจำนวน 85 คน และพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย แบ่งออกเป็น ปลัดเทศบาล หัวหน้ากอง และหัวหน้าฝ่ายจำนวน 465 คน รวมทั้งสิ้น 550 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการและขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) ผู้วิจัยใช้วิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยสูตรของ ทาโรยามาเน
2. ใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกหน่วยตัวอย่างจากทั้ง 2 กลุ่มใกล้เคียงกัน

คือ เลือกจากกลุ่มข้าราชการการเมือง 85 คน เป็นนายกเทศมนตรี 17 คน รองนายกเทศมนตรี 34 คน ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี 17 คน และเลขานุการนายกเทศมนตรี 17 คน คัดเลือกมาเป็นหน่วยตัวอย่างทุกคน ส่วนปลัดเทศบาลซึ่งอยู่ในกลุ่มพนักงานเทศบาล 17 คน ได้เลือกมาเป็นหน่วยตัวอย่างทุกคน

ส่วนกลุ่มพนักงานเทศบาลอื่นเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) โดยมีหัวหน้ากอง 72 คน หัวหน้าฝ่าย 58 คน รวมข้าราชการการเมืองและพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 232 คน

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยใช้แบบสอบถามจากงานวิจัยอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเช่น นายสุวรรณ พุฒินา (2548) แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับการวิจัยครั้งนี้ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามปลายเปิด และปลายปิดแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประเภทส่วนราชการ ของส่วนราชการที่สังกัด ใช้แบบสอบถามลักษณะตรวจสอบรายการ (check list) และเติมคำในช่องว่าง จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีคำถามทั้งหมด 15 ข้อ เป็นคำถามปลายเปิด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีคำถามทั้งหมด 15 ข้อ เป็นคำถามปลายเปิด

ตอนที่ 4 แนวทางแก้ไขความขัดแย้งระหว่างข้าราชการ การเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ใช้แบบสอบถามลักษณะตรวจสอบรายการ และคำถามปลายเปิด

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้ดำเนินการตามขั้นตอนและกระบวนการดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับปรุงใช้ตามความเหมาะสม

2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาเรื่องความขัดแย้งระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นกับพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น

3. นำแบบสอบถามที่สร้างและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คนตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)

4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่อยู่ในประชากรเดียวกัน จำนวน 40 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

3. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งได้คัดเลือกข้อคำถามที่มี ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับหรือมากกว่า 0.5 ถือว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและสามารถนำไปใช้ได้

2. การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า ที่นำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาอำนาจจำแนกรายข้อระหว่างกลุ่มสูง 25% กับกลุ่มต่ำ 25% โดยใช้วิธีหาค่าอัตราส่วนวิกฤติ t เป็นรายข้อตามวิธีการของ t - test แล้วเลือกข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.734 ขึ้นไปซึ่งหมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ใน

การทดสอบความแตกต่างแบบหางเดียว (One tailed test) มาใช้เป็นแบบวัดตัวแปรดังกล่าวต่อไป

3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงนายกเทศมนตรีทุกเทศบาลในจังหวัดหนองคาย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามไปหากกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ โดยสอดซองที่มีรายชื่อผู้วิจัย พร้อมทั้งติดแสตมป์เรียบร้อย เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามที่ตอบเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

3. หลังส่งแบบสอบถาม 1 เดือน หน่วยตัวอย่างใดยังไม่ส่งแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยได้ติดตามโดยทางโทรศัพท์หรือจดหมาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยของแบบสอบถามแต่ละฉบับ และคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ไว้สำหรับนำมาวิเคราะห์ต่อไป

2. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยชี้แจงความถี่และค่าร้อยละ

3. การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นกับพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

4. **ผลกระทบของความขัดแย้ง** ระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นกับพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้ร้อยละและค่าเฉลี่ย

5. **การเปรียบเทียบปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งและผลกระทบของความขัดแย้ง** ระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นกับพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้การทดสอบด้วย t -test (Independent sample)

ผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยมีดังนี้

1. **การศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง** พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 71.60) มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี (ร้อยละ 39.20) ตำแหน่งหัวหน้ากอง (ร้อยละ 31.10) ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง 1-4 ปี (ร้อยละ 68.50) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 66.40) และเป็นเทศบาลขนาดเล็ก (ร้อยละ 58.60)

2. **ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย** ปัจจัยที่ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก แยกเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 1) ปัจจัยที่เกิดจากความแตกต่างด้านเป้าหมาย บทบาท หน้าที่ ทัศนคติ 2) ปัจจัยที่เกิดจากผลประโยชน์ขัดกัน และ 3) ปัจจัยที่เกิดจากการใช้อำนาจทางการเมือง

3. **ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบ** ของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก แยกเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 1) ผลกระทบที่เกิดจากการใช้อำนาจทางการเมือง 2) ผลกระทบที่เกิดจากความแตกต่างด้านเป้าหมาย บทบาท หน้าที่ ทัศนคติ และ 3) ผลกระทบที่เกิดจากผลประโยชน์ขัดกัน

4. **การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย**

4.1 การเปรียบเทียบด้านปัจจัยที่เกิดจากความแตกต่างด้านเป้าหมาย บทบาทหน้าที่ ทัศนคติ พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มพนักงานเทศบาลมีปัจจัยที่เกิดจากความแตกต่างด้านเป้าหมาย บทบาทหน้าที่ ทัศนคติ ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายมากกว่ากลุ่มข้าราชการการเมือง

4.2 การเปรียบเทียบด้านปัจจัยที่เกิดจากผลประโยชน์ขัดกัน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มพนักงานเทศบาลมีปัจจัยที่เกิดจาก ผลประโยชน์ขัดกันก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายมากกว่ากลุ่มข้าราชการการเมือง

4.3 การเปรียบเทียบด้านปัจจัยที่เกิดจากการใช้อำนาจทางการเมือง พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มพนักงานเทศบาลมีปัจจัยที่เกิดจากการใช้อำนาจทางการเมือง ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายมากกว่ากลุ่มข้าราชการการเมือง

5. **การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย**

5.1 การเปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากความแตกต่างด้านเป้าหมาย บทบาทหน้าที่ ทัศนคติ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มพนักงานเทศบาลว่าผลกระทบที่เกิดจากความแตกต่างด้านเป้าหมาย บทบาทหน้าที่ ทัศนคติ ก่อให้เกิดผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายมากกว่ากลุ่มข้าราชการการเมือง

5.2 การเปรียบเทียบด้านผลกระทบที่เกิดจากผลประโยชน์ขัดกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มพนักงานเทศบาลมีความคิดเห็นว่าการใช้อำนาจทางการเมืองทำให้เกิดผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายมากกว่ากลุ่มข้าราชการการเมือง

5.3 การเปรียบเทียบด้านผลกระทบที่เกิดจากการใช้อำนาจทางการเมือง พบว่าข้าราชการการเมืองและพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มพนักงานเทศบาลมีความคิดเห็นว่าการใช้อำนาจทางการเมือง ก่อให้เกิดผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายมากกว่ากลุ่มข้าราชการการเมือง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผลดังนี้

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณพฤต (2548 : 113) และสมเจตน์ พันธุ์โฆษิต (2520 : บทคัดย่อ) ที่เป็นเช่นนี้เพราะสังคมมีหลายกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีหลายพวก แต่ละพวกมีเป้าหมายของตนเอง จึงทำให้ความขัดแย้งเกิดขึ้นได้ง่ายในระบบราชการ ภูมิหลังที่ต่างกันย่อมทำให้บุคคลมีเป้าหมายในการทำงานแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เขียวชาญ อาศุวัณกุล (2538 : 268) และสมเจตน์ พันธุ์โฆษิต (2520 : บทคัดย่อ) ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า

ความขัดแย้งมีลักษณะสองด้านในตัวของมันเองกล่าวคือมีทั้งลักษณะในทางสร้างสรรค์และทำลายถ้าหากความขัดแย้งในองค์กรมีมากเกินไปผลที่ตามมาจะเป็นไปในทางลบ แต่ถ้าความขัดแย้งอยู่ในจุดที่เหมาะสมก็จะเกิดผลในทางบวกตามมาซึ่งมีลักษณะเป็นการสร้างสรรค์และทำลายหากความขัดแย้งในองค์กรมีมากเกินไปผลที่ตามมาจะเป็นไปในทางลบ แต่ถ้าความขัดแย้งอยู่ในจุดที่เหมาะสมก็จะเกิดผลในทางบวกตามมา ซึ่งมีลักษณะเป็นการสร้างสรรค์ประสิทธิผลให้กับองค์กร

สมมติฐานการวิจัยข้อ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มข้าราชการการเมืองและพนักงานเทศบาลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลแตกต่างกัน ซึ่งๆ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัมพันธ์ เตชะอธิก และคณะ (2546 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องการประเมินผลความก้าวหน้าของการกระจายอำนาจ กรณีศึกษา 9 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่ามีความขัดแย้งกันเองในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการใช้อิทธิพลข่มขู่ คุกคาม ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความขัดแย้งระหว่างสมาชิกด้วยกัน รู้สึกว่าไม่มีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น จึงเกิดความไม่ร่วมมือกันในการพัฒนาชุมชน และสมเจตน์ พันธุ์โฆษิต (2520 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องความขัดแย้งในการบริหารงานเทศบาลระหว่างคณะเทศมนตรีกับพนักงานเทศบาล : ศึกษาถึงบุคลิกภาพทางการบริหารของนายกเทศมนตรีกับปลัดเทศบาล พบว่าบุคลิกการบริหารของนายกเทศมนตรีมีลักษณะเด่นแบบผู้นิยมอำนาจ ส่วนปลัดเทศบาลมีลักษณะเด่นแบบผู้เคร่งระเบียบ การวิเคราะห์บุคลิกภาพทางการบริหารของผู้บริหารเทศบาลโดยเปรียบเทียบความการบริหารงานเทศบาลโดยเปรียบเทียบความสัมพันธ์ทางบุคลิกภาพของนายกเทศมนตรีและปลัดเทศบาลในแต่ละเทศบาลพบว่าการบริหารเทศบาลเป็นแบบแบ่งแยกทำให้เกิดความระแวงซึ่งกันและกันทำให้ต้องยึดระเบียบในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันการผิดพลาดอันอาจจะ

ถูกโจมตีจากอีกฝ่ายหนึ่งได้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก พนักงานเทศบาลเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของข้าราชการการเมืองและเป็นฝ่ายถูกกระทำ และถูกกลั่นแกล้งจากผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นข้าราชการการเมือง จึงทำให้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งโดยมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มากกว่ากลุ่มข้าราชการการเมือง

สมมติฐานการวิจัยข้อ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มข้าราชการการเมืองและพนักงานเทศบาลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิตา อาคมวัฒน์ (2541 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องผลกระทบของการกระจายอำนาจที่มีต่อโครงสร้างอำนาจท้องถิ่น ศึกษาเปรียบเทียบองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น พบว่าการกระจายอำนาจที่เกิดขึ้นผู้มีอำนาจและเดิมอยู่ในท้องถิ่นหรือบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งสำคัญในชุมชน ตลอดจนชนชั้นนำทางการเมือง ต่างยังคงดำรงอำนาจอยู่ในการเมืองและการบริหารท้องถิ่น ดังนั้นบุคคลเหล่านี้จึงได้อาศัยอำนาจทางการเมืองจากตำแหน่งหน้าที่ ที่พวกตนมีเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว แต่มักจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผลประโยชน์สาธารณะ ที่มี อยู่ในท้องถิ่นซึ่งในที่สุดแล้วพบว่า ได้เกิดความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์สาธารณะ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานเทศบาลเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของข้าราชการการเมืองและเป็นฝ่ายถูกกระทำ และถูกกลั่นแกล้งจากผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นข้าราชการการเมือง จึงทำให้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งโดยมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มากกว่ากลุ่มข้าราชการการเมือง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ผลกระทบของความขัดแย้ง

เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง และผลกระทบของความขัดแย้ง และแนวทางการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย พบว่า

1. ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 3 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ปัจจัยที่เกิดจากความแตกต่างด้านเป้าหมาย บทบาทหน้าที่ ที่คนคิด ปัจจัยที่เกิดจากผลประโยชน์ขัดกัน และปัจจัยที่เกิดจากการใช้อำนาจทางการเมือง ผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย แยกเป็นรายด้าน กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยในระดับมากทุกด้านได้แก่ การใช้อำนาจขู่บังคับทำให้มีความรู้สึกคับข้องใจ การก้าวท้าวหน้าที่กันทำให้เกิดการเกี่ยงงานกันการใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรมทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปฏิบัติได้แก่การก้าวท้าวบทบาทอำนาจหน้าที่ซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความอึดอัดใจเมื่อเกิดความผิดพลาดบุคคลจะโยนความรับผิดชอบการมีทัศนคติที่แตกต่างกันทำให้เกิดความตึงเครียดระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาล ในลักษณะที่สวนทางกันการไม่ให้เกิดการเกี่ยงงานกัน การระแวงไม่ไว้ใจกันและไม่เคยพึ่งซึ่งกันและกัน ทำให้การปฏิบัติงานไม่บรรลุผลตามเป้าหมายได้แก่ การใช้จ่ายงบประมาณโดยมิชอบทำให้นำไปสู่การตรวจสอบของคู่ขัดแย้ง การขัดขวางผลประโยชน์กัน ทำให้ขวัญและกำลังใจลดลงส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของงาน

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ทั้ง 3 ด้าน พบว่าข้าราชการการเมืองและพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มพนักงานเทศบาลมีความคิดเห็นว่าปัจจัยที่เกิด

จากความแตกต่างด้านเป้าหมาย บทบาทหน้าที่ ทัศนคติ ด้านผลประโยชน์ขัดกัน และด้านการใช้อำนาจทางการเมือง ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับ พนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายมากกว่ากลุ่มข้าราชการเมือง

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยที่พบว่าข้าราชการเมืองและพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย มีความคิดเห็นในระดับมากคือ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างทั้งสองฝ่ายได้แก่ **ความแตกต่างด้านเป้าหมาย บทบาทหน้าที่ ทัศนคติ ผลประโยชน์ขัดกันและการใช้อำนาจทางการเมือง** ได้ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองและพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ซึ่งทำให้การปฏิบัติงานไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย ทำให้เกิดความอึดอัดใจเมื่อเกิดความผิดพลาด บุคคลจะโยนความรับผิดชอบ ทำให้ขาดการยอมรับซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวกต่างฝ่ายจะค้ำใจ ประโยชน์เฉพาะส่วนตนทำลายความสามัคคีของกลุ่ม ทำให้ขวัญกำลังใจลดลงส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานของงาน ทำให้นำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชั่นประชาชนมองการเมืองท้องถิ่นในเชิงลบ ทำให้นำไปสู่การตรวจสอบของคู่ขัดแย้ง ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีการระมัดระวังตนเองมากขึ้นเพื่อป้องกันความผิดพลาด ทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปฏิบัติ ทำให้เกิดการเกี่ยงงานกัน พนักงานฯ จะหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบในหน้าที่ที่มอบหมาย และทำให้มีความรู้สึกคับข้องใจที่อาจนำไปสู่ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง ฯลฯ โดยกลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาหลายประการด้วยกันเช่น ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการทำงาน การปรับเปลี่ยนทัศนคติเข้าหากันเพื่อประโยชน์ส่วนรวม การไม่ก้าวถ่างบทบาทอำนาจหน้าที่ของกันและกัน การให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน การเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน รับฟังแนวคิดที่แตกต่างจากแนวคิดของตนเอง การประสานผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน มีการจัดสรรผลประโยชน์ในรูปคณะกรรมการหรือการใช้เสียงข้างมาก จัดสรรทรัพยากร มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและไม่ใช้

ตำแหน่งหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ใช้แนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ไม่ใช่ใช้อำนาจสั่งการโดยไม่มีความหมายระเบียบรองรับ ไม่ใช่ใช้อำนาจหน้าที่เอื้อประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ไม่ใช่ใช้อำนาจที่มีลักษณะ ชมชู้หรือใช้ความรุนแรงกับ พนักงาน ฯลฯ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดหนองคาย สำนักงานท้องถิ่น จังหวัดหนองคาย ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย สำนักงานท้องถิ่นอำเภอทุกแห่งในจังหวัดหนองคาย นายอำเภอทุกอำเภอในจังหวัดหนองคาย ข้าราชการท้องถิ่นและพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ไปพิจารณาปรับใช้ในการทำงาน เพื่อลดความขัดแย้งในหน่วยงาน อันจะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นเป็นการพัฒนาประเทศอีกทางหนึ่ง

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ด้วยดีโดยได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก ดร.รังสรรค์ สิงห์เลิศ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เรืองยศ จันทรสามารถ และผู้ช่วยศาสตราจารย์เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ ดร. ลดาวัลย์ วัฒนบุตร ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย อาจารย์ทรงศักดิ์ จีระสมบัติ ผู้ทรงคุณวุฒิสอบวิทยานิพนธ์

เอกสารอ้างอิง

- ชนิดา อาคมวัฒนะ. (2541). **ผลกระทบของการกระจายอำนาจที่มีต่อโครงสร้างอำนาจท้องถิ่น : ศึกษาเปรียบเทียบองค์การบริหารส่วนตำบล**. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เชี่ยวชาญ อาศุวัฒนกุล. (2538). **ความขัดแย้งในองค์การ**. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารและการพัฒนาองค์การ หน่วยที่ 6. นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชารัฐศาสตร์.

ไทรรัฐ. (2549). **หนังสือพิมพ์รายวัน**. กรุงเทพฯ : หน้า 19.

สัมพันธ์ เตชะอริก และคนอื่นๆ. (2546). **อบต. เทศบาล อบจ.**

อำนาจของใคร? ขอนแก่น. สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. สถาบันพระปกเกล้า.

สมเจตน์ พันธุ์โฆษิต. (2520). **ความขัดแย้งในการบริหารงาน**

เทศบาลระหว่างคณะเทศมนตรีกับพนักงานเทศบาล :
ศึกษาถึงบุคลิกภาพทางการบริหารงานของนายก
เทศมนตรีและปลัดเทศบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญา
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการปกครอง บัณฑิต
วิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวรรณ พุดคณา. (2548). **ปัจจัยและผลกระทบของความ**

ขัดแย้งทางการเมืองระหว่างนักรการเมืองท้องถิ่นกับ
พนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด
หนองคาย. นนทบุรี : วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญา
มหาบัณฑิต แขนงวิชาการเมืองการปกครอง สาขา
รัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อรุณ วัชรธรรมและประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2547). **ความ**

ขัดแย้งในองค์กร ในเอกสารการสอนชุดวิชาการ
พัฒนาองค์กร หน่วยที่ 11 นนทบุรี มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาการจัดการ.